

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **J. F.**, bytom J., L., proti žalovanému: **Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Banská Bystrica**, so sídlom ulica Zvolenská cesta č. 27, Banská Bystrica, o nečinnosti orgánu verejnej správy, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31. októbra 2011 č. k. 23 S/25/2011-14, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31. októbra 2011 č. k. 23 S/25/2011-14 **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Podaním doručeným na Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 11.03.2011 žalobkyňa prostredníctvom tohto podania sformulovala návrh pre nečinnosť a nezákonný postup v správnom konaní voči odporcom označeným ako Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Pracovisko Banská Bystrica, Zvolenská cesta 27, 975 41 Banská Bystrica (ďalej podľa žalobkyne ako žalovaný), Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Lučenec, F. Lehára 18, 984 01 Lučenec (ďalej podľa žalobkyne ako úrad). Svoj návrh odôvodnila pre neúčelnou činnosť úradu v danej veci a porušovaním práva na pomoc v hmotnej núdzi.

Súčasne upozornila na úmysel odporcu konať protiprávne aj v predchádzajúcom konaní tak, že svoje rozhodnutie neodôvodňuje a neuvádza skutočnosti a skutkové zistenia za účelom krátenia pomoci, nakoľko túto priznáva nedôvodne s vynechaním obdobia, a teda za kratšiu dobu (viď rozhodnutie úradu č. A/2009/11885/02/ Bla zo 04.02.2011).

2. Ďalej žalobkyňa tiež požadovala obnovu konania vo veci sp. zn. 23S/100/2009 tvrdiac, že konajúci súd sa nezaoberal pôvodnou argumentáciou odporcu o oneskorenom

podaní odvolania vrátane samotného priebehu doručovania v správnom konaní a vzdanie sa odvolania si vymyslel účelovo až neskôr. Súčasne žalobkyňa s odkazom na novinový článok „Smer žiada pád ministra ..“ uviedla, že až neskôr sa dozvedela o možnosti nového dôkazu, a to overením pravosti podpisu súdnoznaleckým posudkom, ktorý podľa nej nebol pôvodne ani známy súdu.

3. Ako ďalší dôkaz žalobkyňa navrhla výsluch odporcu v súvislosti s tým, že odporca nedoručuje predvolania v bežnej obálke, ale na korešpondenčnom lístku. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa zdôraznila, že odporca v bežnej obálke nedoručuje nič, iba rozhodnutia, o ktorých tvrdí, že sa stránky odvolania vzdali.

4. Ako ďalší nový, v poradí tretí dôkaz, žalobkyňa označila tú skutočnosť, že odporca po tom, čo po nezákonnom odňatí pomoci v hmotnej núdzi ho požiadala dňa 24.06.2009 znovu, tak úrad vydal rozhodnutie (ide o č. A/2009/11885/01/Bla) až dňa 18.09.2009, avšak ho mal opatriť dátumom 24.08.2009, pričom podľa žalobkyne odporca doteraz nerozhodol, to podľa nej značí, že uvedená nečinnosť odporcu trvá 2 roky.

5. Taktiež prostredníctvom svojho podania vzniesla námietku zaujatosti sudcu Krajského súdu Banskej Bystrici JUDr. J. S. s odôvodnením, že ešte v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č. 23S/23/2010 sa dopustil trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa, kde na str. 2 rozhodnutia z 25.05.2010 uvádza nepravdivú informáciu, že mu konanie na súd napadlo 26.02.2010, lebo to mala žalobkyňa podať na poštovú prepravu už dňa 18.09.2009. Na základe uvedeného sa žalobkyňa domnieva, že JUDr. J. S. konať v danej veci nebol oprávnený, ďalej používať nezákonné odôvodnenia a manipuluje so spismi tak, že im ľubovoľne preraďuje značky a antidatuje ich, čím sa dopúšťa trestnej činnosti, a preto možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti vo veci a nejedná sa podľa žalobkyne o púhy postup vo veci, ale o trestnú činnosť uvedeného sudcu.

Takisto tvrdenie, že už súd rozhodol, je podľa žalobkyne nepravdivé a nepodstatné, nakoľko rozhodnutie nebolo právoplatné. Tiež požiadala o pozastavenie výkonu funkcie tohto sudcu, nakoľko by podľa jej mienky mohol svoju trestnú činnosť opakovať, pretože tak už opakovane činil, ako je uvedené vyššie.

6. Záverom svojho podania žalobkyňa označila svoje podanie ako Návrh na spojenie vecí sp. zn. 23S/100/2009 a sp. zn. 23S/23/2010 a novej žaloby, pričom požadovala všetky tri vyššie uvedené veci spojiť na spoločné konanie.

II.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 10.06.2011 č. k. 23S/25/2011-9 (č.l. 20) vyzval žalobkyňu, aby v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. doplnila svoje podanie doručené krajskému súdu dňa 11.03.2011, a súčasne ju poučil, ktoré náležitosti má v lehote do 15 dní od doručenia tohto uznesenia doplniť.

8. Následne Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením postupom podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil konanie a vyslovil, že žalobkyni sa náhrada trov konania nepriznáva. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa v stanovenej lehote neodstránila vady podania, pričom o následkoch ich neodstránenia bola poučená.

9. Žalobkyňa podala vo veci sp. zn. 23S 25/2011 odvolanie zo 17.12.2011 (č.l. 16) doručené krajskému súdu dňa 21.12.2011. Následne bolo krajskému súdu doručené dňa 08.02.2012 ďalšie odvolanie žalobkyne.

10. Žalovaný prostredníctvom svojho vyjadrenia zo 16.01.2012 (č.l. 19) konštatoval, že z podania žalobkyne nie je možné jednoznačne zistiť, čoho sa domáha.

Čo sa týka žalobkyňou označeného konania krajského súdu (sp. zn. 23 S/100/2009), tam Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zastavil konanie vo veci obnovy konania, ktoré sa pôvodne malo týkať preskúmania rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Lučenci č. A/2006/07503/07/Bla z 26.05.2009 (dávka v hmotnej núdzi) a postupu Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, pracoviska v Banskej Bystrici v ďalšom konaní. Táto vec bola podľa žalovaného právoplatne skončená uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžso/21/2010 zo dňa 12.10.2010.

11. Vo veci konajúci odvolací súd po oboznámení sa s obsahom podaných odvolaní, ako aj listín uložených v súdnom spise krajského súdu zistil, že ani z jedného z týchto podaní nie je zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľka domáha.

Podľa § 211 ods. 1 O.s.p. ak súd prvého stupňa nesprávne postupoval podľa § 209 ods. 1, odvolací súd sám vyzve toho, kto podal odvolanie, aby doplnil chýbajúce náležitosti, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d).

12. Uvedený nedostatok podania Najvyšší súd vyhodnotil v zmysle § 104 ods. 2 v spoj. s § 42 ods. 3 a § 246c ods. 1 O.s.p. ako odstrániteľnú vadu podania, a preto postupom podľa § 43 ods. 1 O.s.p. uložil žalobkyni prostredníctvom uznesenia zo dňa 29. februára 2012 sp. zn. 1 Sžso 3/2012 ako osobe na to oprávnenej povinnosť uvedené podania v stanovenej lehote doplniť.

Podľa § 205 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

*Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania **zjavné**, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.*

13. Na základe poučenia poskytnutého Najvyšším súdom Slovenskej republiky prostredníctvom predmetného uznesenia žalobkyňa žiadosťou zo dňa 10.04.2012 požiadala o predĺženie lehoty do 10.05.2012 s odôvodnením, že vec je aj pre ňu neprehľadná vzhľadom na viacero podaní.

14. Následne podaním doručeným 17. mája 2012 na Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobkyňa konštatovala, že jej odvolanie zo 17.12.2011 sa týka rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 23 S/25/2011 – 14 z 31. októbra 2011 vec v celosti a celé ich (ho) žiada zrušiť. Naopak odvolanie zo 06.02.2012 sa týka rozhodnutia, ku ktorému časovo prislúcha. Pokiaľ takého niet, potom sa podľa žalobkyne zrejme jedná o omyl a prislúcha niektorej inej veci.

Ďalej uviedla, že postupom krajského súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie, navyiac jej napriek podanej žiadosti nebol určený zástupca v konaní, ďalej sudca nedostatočne zistil skutkový stav, čím podľa žalobkyne dôvody pre zastavenie veci neexistovali a rovnako namietala nečinnosť správneho orgánu.

Vo vzťahu k vzneseným námietkam zaujatosti s odkazom na judikáty Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napríklad z 22. júna 2011 sp. zn. 6Ndz/2/2011, zo 04.08.2010 sp. zn. 2Ndob/39/2010, z 31.01.2011 sp. zn. 1Ndz/1/2011, resp. z 30.06.2010 sp. zn. 2Nc/17/2010, z ktorých podľa žalobkyne jednoznačne vyplýva potreba sa zaoberať vecne obsahom námietok a teda trestnou činnosťou sudcu (trestnými činmi sudcu) vo vzťahu k účastníkovi konania.

III.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len pre účely tohto uznesenia „Najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu

spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z) na základe nižšie uvedených názorov dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

16. Predovšetkým Najvyšší súd zdôrazňuje tu procesnú požiadavku zakotvenú zákonodarcom v Občianskom súdnom poriadku (najmä § 43, § 103 v spojení s § 246c ods. 1 a § 250d ods. 3 O.s.p.), že v správnom súdnictve je možné konať iba o takých návrhoch (podaniach), ktoré svojím obsahom jednoznačne preukazujú naplnenie zákonnej požiadavky na ich obsah. Konajúci súd, ktorý stojí nad účastníkmi (*dominus litis*) nie je oprávnený za účastníka podávajúceho návrh do jeho obsahu akýmkoľvek spôsobom zasahovať.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 43 ods. 1 O.s.p. sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať.

17. Zo spisu krajského súdu jednoznačne pre Najvyšší súd vyplýva, že žalobkyňa bola uznesením č. k. 23S/25/2011 – 9 zo dňa 10.06.2011 konajúcim krajským súdom vyzvaná, aby doplnila svoje podanie o náležitosti podľa § 249 ods. 2 a § 49 ods. 3 O.s.p. V odôvodnení tohto uznesenia jej bolo podrobne vysvetlené, o aké náležitosti má žalobkyňa svoje podanie doplniť.

Zároveň bola prostredníctvom uznesenia riadne poučená o tom, že v prípade, ak svoje podanie nedoplní, krajský súd ďalším uznesením konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastaví. Uvedený úkon sudcu JUDr. S. vzhľadom na to, že žalobkyňa vzniesla aj námietku jeho zaujatosti, je mimoriadne dôležitý, nakoľko ide o taký úkon, ktorý v spojitosti s nejasnosťou vznesenej námietky v zmysle kritérií obsiahnutých v § 14 ods. 1 O.s.p. nepripúšťa odklad (§ 15 ods. 1 O.s.p.).

18. Žalobkyňa v stanovenej lehote vady vytýkané krajským súdom neodstránila. Krajský súd sa preto nemohol zaoberať dôvodmi žaloby, ani obsahom napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritómému (procesnému) rozhodnutiu. Krajský súd teda rozhodol správne, ak konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil.

19. Vo vzťahu k samotným námietkam, tiež spresneným až na základe výzvy Najvyššieho súdu, konajúci odvolací súd uvádza, že ďalej z predloženého spisu krajského súdu nevyplýva, že by žalobkyňa v predmetnom konaní požiadala o ustanovenie zástupcu, a preto takto dodatočne doplnenú námietku musel vyhodnotiť ako nedôvodnú.

20. Pri tvrdenej námietke zaujatosti voči svojej osobe predseda senátu (hoci bola označená ako proti sudcovi Krajského súdu v Banskej Bystrici JUDr. J. S.) riadne a správne postupoval a v odôvodnení sa vysporiadal s vyslovenými argumentmi žalobkyne v súlade s § 14 ods. 3 a § 15a ods. 5 O.s.p. konštatujúc, že žalobkyňa vzniesla námietku zaujatosti už aj v súvislosti s vecou sp. zn. 23 S/23/2010, ktorá vec bola už na krajskom súde právoplatne skončená, a nakoľko sa vo veci necíti byť zaujatý, na vznesenú námietku neprihliadol.

Najvyšší súd potvrdzuje správnosť záverov, že obsahom námietky zaujatosti bola nespokojnosť žalobkyne v súvislosti s rozhodovacou činnosťou sudcu JUDr. M. S. vo veci sp. zn. 23 S/23/2010, tzn. s jeho rozhodovacou činnosťou v minulosti. Najvyšší súd už prostredníctvom svojej predchádzajúcej rozhodovacej činnosti deklaroval (nasleduje citácia právneho názoru z uznesenia sp. zn. 5 Ndzk/3/2008 z 02. júna 2008), že:

„Najvyšší súd z námietky navrhovateľa zistil, že okolnosti namietané navrhovateľom majú svoj spoločný základ v kritike účastníka konania vzťahujúcej sa na minulý postup a na aplikáciu právnych predpisov vo veci konajúcej sudkyne Krajského súdu v Banskej Bystrici. Navyše nie je možné prihliadať ani na ten názor, že pri rozhodovaní o námietke zaujatosti sudkyne nadriadený súd rozhodujúci o námietke môže alebo musí preverovať namietanú nezákonnosť alebo nesprávnosť, poprípade nevhodnosť predchádzajúceho postupu vo veci konajúcej sudkyne.

Takéto oprávnenie pre súd rozhodujúci o námietke nemožno vyvodiť ani z ustanovenia právnych predpisov, lebo toto oprávnenie prislúcha v zmysle článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky iba zákonnému sudcovi, ktorým je vždy všeobecný súd konajúci o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku účastníka. Opačný výklad by vytvoril zákonom nepredpokladanú možnosť kontroly a zasahovania účastníka konania do súdneho rozhodovania pred jeho ukončením finálnym rozhodnutím.“

(koniec citácie).

Obdobne aj Najvyšší súd postupoval vzhľadom k námietke zaujatosti naznačenej žalobkyňou prostredníctvom jej odvolania zo 17.12.2011. Okrem toho musí Najvyšší súd zdôrazniť, že právom uplatniť námietku nesmie byť účastníkom chápaná ako zákonná možnosť na výmenu pre účastníka nevyhovujúceho sudcu. Takýto prístup k aplikácii námietky by bol v rozpore s ústavným inštitútom zákonného sudcu.

Podľa § 14 ods. 3 O.s.p. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Podľa § 15a ods. 5 O.s.p. platí, že ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

21. Pokiaľ ide o neuvedenie mien členov senátu v rozhodnutí, odvolací súd poznamenáva, že v súlade s odchýlnou úpravou zakotvenou v ustanovení § 169 ods. 1 O.s.p. súd nie je povinný v uznesení uvádzať mená a priezviská sudcov, ako je to napríklad pri rozsudku.

22. Takisto k námietke žalobkyne o absencii poučenia o možnosti podať odvolanie Najvyšší súd s odkazom na obsah napadnutého uznesenia Krajského súdu konštatuje, že obsahuje poučenie o možnosti podať opravné prostriedky v dostatočnom zákonnom rozsahu a obsahu.

IV.

22. Na základe uvedených skutočností a vyslovených právnych názorov Najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne postupom podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

23. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací senát postupom podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 v spojitosti s § 246c ods. 1 veta prvá a § 250k ods. 1 O.s.p., nakoľko žalobkyňa v odvolacom konaní úspech nemala a žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 posledná veta O.s.p.).

V Bratislave dňa 19. februára 2013

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková